Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De errore ponentium animas in charitate decedentes, nulla pœna purgatoria pleniri. Et primo de errore illorum qui dicunt nullum peccatum esse veniale. Cap. XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-46132

Visual Library

11. Si ceciderit lignũ ad Auſtrum, aut ad Aquilonẽ, in quocun-
que loco ceciderit, ibi erit. Greg. 4. lib. Dialog. Qualis hinc quiſ-
que egreditur, talis in iudicio præſentatur. Et vt breuiter dica-
mus, vita præſens diſponit de futura: vnde quum futura vita ſit
ſine fine, eò quòd animæ ſint immortales: præſens vita præpa-
rat futuræ vel miſeriam ſine fine, vel felicitatem ſine fine.

De errore ponentium animas in charitate decedentes, nulla pœna purgatoria puniri. Et primo de errore illorum qui dicunt nullum peccatum eſſe veniale. CAP. XXV.

SEquitur de errore illo q̃ ponit animas eorũ qui in charitate
decedũt, nulla pœna purgatoria in futuro puniendas. ¶ Qui
error habet tres errores ſibi annexos. Primus eſt, ꝙ nullũ pecca-
tũ eſt veniale. Secũdus eſt, ꝙ quãdo dimittitur culpa, dimittitur
& pœna: quòd ſi decedat, nulla pœna purgatoria punietur. Ter-
tius, quòd ſuffragia eccleſiæ nõ proſint mortuis. ¶ Circa primũ
errorem notandum eſt, quòd qui ſunt illius erroris, nõ ſentiũt
de Domino in bonitate, cùm credãt eũ pro quacunque offenſa
ſeruis ſuis iraſci ad mortẽ. Dicũt enim omne peccatũ eſſe mor-
tale. Et eſt error iſte improbabiliſſimus. Non enim eſt veriſimi-
le, quòd pater miſericordiarũ pro quacũque offenſa filios ſuos
exhæredet. ¶ Itẽ veriſimile eſt quòd ſicut habet gladium mor-
tis æternæ, quo vtitur in ſeruos maleuolos pro magnis offen-
ſis: ſic habeat virgam correctionis vel purgationis tranſitoriã
qua pro leuibus offenſis vtatur in filios ſuos. Et ſicuti nõ omnis
infirmitas vel vulnus corporale ad mortẽ eſt: ſic nec omnis in-
firmitas ſpiritualis mortalis eſt. Itẽ ſicut non omnis caſus cor-
poralis eſt ad cõfractionem colli, ita nec omnis caſus ſpiritua-
lis ad mortẽ eſt. Prouerbiorum 24. Septies in die cadet iuſtus
& reſurget. Poëta: Qui cadit in plano, tamẽ hoc vix euenit v-
quã; Sic cadit, vt tacta ſurgere poſſit humo. Non proiiciuntur
vaſa pretioſa omnino pro quacunque inquinatione, ſed pur-
gantur. Sic nec animæ. Et ſi in morte in aliqua immunditia in-
ueniuntur: nõ tamen pro quacunque damnantur. Item ſi omne
peccatum mortale eſt, cùm omne dictum, vel factum, vel cõcu-
pitũ contra legem ſit peccatum: omne factum dictum, vel cõ-
cupitum contra legem Dei, erit peccatum mortale: ergo ie-
nare vel eleemoſynam dare propter inanem gloriam, e-
mortale peccatum. Et breuiter quum aliquid fiet, de quo le-
Dei dicit ne fiat, erit mortale peccatum: quod ſi verum eſt,
nullus erit ſine mortali peccato. Item quum opus virtutis ſit
immediatè opus vitij ſeu peccatũ erit, quod erit in ſuperfluitate

te vel diminutione: ſi verò omne tale opus eſt mortale peccatũ, ergo quicũq; in cibo excedet & potu, mortaliter peccabit. Item quum malũ ſit priuatio modi, vel ſpei, vel ordinis, omne opus quod erit priuatũ modo ſeu menſura debita, erit mortale peccatum: peccatũ enim & mortale peccatũ conuertibilia ſunt, ſecundũ hunc errorẽ. Ergo quicunq; nimis amat filios ſuos, mortaliter peccat. Itẽ cùm dicere alicui conuitiũ ſubitò ante perfectam deliberationẽ rationis malũ ſit: ſic erit ſimiliter mortale peccatũ. Et idẽ erit in aliis operibus prohibitis, quòd ante perfectam rationis deliberationẽ mortalia peccata erunt. Et ſecũdum hoc nullus eſt in præſenti vita qui vniuerſaliter caueat à mortali peccato. Preterea in multis locis loquitur Sacra ſcriptura de peccato, quæ non poſſunt intelligi de illo mortali. Et explicanſa de paucis tangemus. Legitur Prou. 10. In multiloquio non deerit peccatũ. nõ poteſt hoc intelligi de mortali peccato: quia multoties eſt multiloquiũ ſine mortali. Item Eccl. 11. Si diues fueris, nõ eris immunis à delicto. Et Matt. 12. de omni verbo otioſo quod locuti fuerint homines, reddẽt rationẽ de eo in die iudicij: ergo omne verbũ otioſum peccatũ eſt; ſed nõ omne verbum otioſum eſt mortale peccatũ: ergo aliquod peccatũ eſt veniale. Itẽ 1. Cor. 3. Fundamentũ aliud nemo poteſt ponere, præter id quod poſitũ eſt, quod eſt Chriſtus Ieſus. Si quis autẽ ſuperædificat ſuper fundamentum hoc aurũ, argentum, lapides pretioſos, ligna, fœnũ, ſtipulam: vniuſcuiuſque opus manifeſtum erit: dies enim Dñi declarabit, quia in igne reuelabitur. Ligna, fœnum, ſtipula, venialia groſſiora vel leuiora intelligũtur: ſicut patet ex his quæ ſequuntur. Vniuſcuiuſq; opus quale ſit, ignis probabit. Si cuius opus manſerit, quod ſuperædificauerit, mercedẽ accipiet. Si cuius opus arſerit, detrimentũ patietur: ipſe autẽ ſaluus erit, ſic tamẽ quaſi per ignẽ. Itẽ legitur 1. Ioan. 1. Si dixerimus quoniã peccatũ nõ habemus, ipſi nos ſeducimus, & veritas in nobis non eſt. De mortali peccato nõ videtur hoc poſſe intelligi, cùm illud nõ ſit in amicis Dei. Itẽ eiuſdẽ 5. diſtinguit Ioãnes peccatũ ad mortẽ, & peccatũ non ad mortẽ. Eſt ergo aliquod peccatũ mortale, & aliquod quod nõ eſt mortale. Item in Pſal. Omnis homo mendax. quod mendaciũ mortale intelligi non poteſt. Et Eccl. 7. De negligentia tua purga te cum paucis.

De errore pœnitentium, quòd quando dimittitur culpa, dimittitur & pœna, propter quod non oportet purgari. CAP. XXVI.

Circa ſecundum errorẽ notandum quòd error iſte valde periculoſus eſt, quum occaſionẽ det peccatoribus ad Deum